

عنوان مقاله:

تحلیل اعتبار آراء قطعی یافته در فقه و حقوق با نگاهی به ماده ۴۷۷ قانون آیین دادرسی کیفری

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره ۵، شماره ۱۱ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسندگان:

جعفر گلدار - گروه حقوق خصوصی، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران.

علیرضا رجب زاده اصطهباناتی - گروه حقوق خصوصی، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران.

علیرضا مظلوم رهنی - گروه حقوق، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در تمامی نظام های حقوقی این احتمال وجود دارد که در روند فرایند دادرسی اشتباهی در حکم قاضی صورت گیرد. بنابر این تلاش شده است اگر اشتباهی حتی در آراء قضایی قطعی صورت می گیرد، راه حلی برای آن در نظر گرفته شود. موضوع مقاله حاضر « تمایل میزان اعتبار آراء قطعی یافته در فقه و حقوق با نگاهی بر ماده ۴۷۷ قانون آیین دادرسی کیفری » می باشد. هدف از انتخاب موضوع بررسی موانع و مشکلات و چالش ها و نواقصی است که در این زمینه وجود دارد. اصولاً با عنایت به قاعده اعتبار امر مختومه، تعداد آراء قطعی نقض شده باید اندک باشد اما در عمل دیده شده که آمار آراء نقض شده بیش از حد انتظار است. قانونگذار در خصوص بر خلاف شرع بودن آراء قطعی تعریف خاصی از ارکان و شرایط این مفهوم، ارایه نداده است، بنابر این ناچار هستیم هر یک از مبانی و منشاء نقض آراء قطعی سالب حیات آراء قطعی یافته و لازم الاجرا را نقد و بررسی نماییم. محقق پس از بیان کلیات کوشیده است به روش های اعتراض به آراء قطعی از جمله اعاده دادرسی موضوع ماده ۴۷۴ ق.آ.د.ک مصوب ۱۳۹۲ پرداخته و نقاط ضعف و قوت آنها را بیان کرده و پیشنهادات و نتایج تحقیق را در این خصوص ارائه کند.

کلمات کلیدی:

آراء قطعی، فقه و حقوق، ماده ۱۸ اصلاحی سابق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551963>

